

عنوان مقاله:

رابطه بین سکوت سازمانی و و فرسودگی شغلی با پرخاشگری

محل انتشار:

دومین کنفرانس دانش و فناوری روانشناسی، علوم تربیتی و جامعه شناسی ایران (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

مهشید ترابی - دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی صنعتی و سازمانی - دانشگاه آزاد اسلامی واحد اصفهان (خوراسگان)

هادی فرهادی - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد اصفهان (خوراسگان)

خلاصه مقاله:

این پژوهش با هدف تعیین رابطه بین سکوت سازمانی و فرسودگی شغلی با پرخاشگری به مرحله اجرا در آمد. روش پژوهش همبستگی و جامعه آماری شامل کلیه کارکنان کمیته امداد امام خمینی (ره) بود که از بین آن ها 250 نفر به روش نمونه گیری در دسترس انتخاب شدند. ابزارهای پژوهش شامل پرسشنامه های سکوت سازمانی (ون داین، آنگ و بوترو، 2003)، پرسشنامه فرسودگی شغلی (مسلش و جکسون، 2001) و پرسشنامه پرخاشگری (باس و پری، 1992) بود. جهت تجزیه و تحلیل داده ها، از روش همبستگی ساده (پیرسون)، و تحلیل رگرسیون چندگانه استفاده شد. نتایج نشان داد که سکوت سازمانی (0/46) و مولفه های آن شامل سکوت ایجابی سازمانی (0/57)، سکوت دفاعی سازمانی (0/58)، سکوت ایجابی فردی (0/33)، سکوت دفاعی فردی (0/27)، و فرسودگی شغلی و مولفه های آن شامل خستگی عاطفی (0/54) و درگیری (0/34)، با پرخاشگری رابطه مثبت و معنادار دارند و مولفه عملکرد شخصی (0/39-) با پرخاشگری دارای رابطه منفی و معنادار است ($p < 0/01$). همچنین نتایج بیانگر آن بود که سکوت سازمانی و مولفه های آن (سکوت ایجابی سازمانی، دفاعی سازمانی، ایجابی فردی، دفاعی فردی)، فرسودگی شغلی و مولفه های آن (خستگی عاطفی و عملکرد شخصی و درگیری)، به شکل معناداری می توانند پرخاشگری کارکنان کمیته امداد امام خمینی (ره) استان اصفهان را پیش بینی نمایند.

کلمات کلیدی:

سکوت سازمانی ، فرسودگی شغلی ، پرخاشگری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/778627>

